

Ђулићи

Јован Јовановић Змај

*Како су
настали
"Ђулићи"?*

Од како знам, цвеће сам увек волео, зато што је лепо, добро и невино, што мирише, што се човек њиме накитити и поносити може, - али никада још нисам толико, тако слатко и озбиљно о цвећу мислио и сањао као сад, и то о ружи и рузмарину.

Писмо Ружи Личанин и њен одговор Змају

Кад сам Ваше писмо примила, нисам знала јесам ли будна или ми је на сну дошло. Дуго сам се мучила, оћу ли детињу дужност преступити без материног знања жељу Вам испунити, најпосле одважим се уверити Вас да је срце још сасвим моје, да чије би било, кад све до сад нисам знала да се може коме поклонити, - слушала сам више пути, ал' осећала и веровала нисам.

1862. године Змај се венчао са Ружом Личанин. У почетку је то био срећан брак. Током прве године настаће мноштво песама о жени, срећи, идеалној љубави у идиличној атмосвери.

1864. биће објављене у збирци, названој "Ђулићи".

(Ђул, турс. – ружа)

Идеална драга

VII

Месечина, - ал' месеца нема;
Моја мила зелен венац снила,
Па се мало у сну насмејала, -
Од тога се поноћ засијала.

XXI

"Може л' сунце сјати
И у црној ноћи?"
Одговор ће дати
Твоје црне очи.

Правдино сам твоје главе очи
и ведро тело јутрос. То је било
у сну, у часу кад се дан ра-
ђао. Месечина драг лежи
у твојим зеници и као дебо
иавим очима. Она светлости
што предери по зеница во
јих очуј, јесте један зра.

XIV

р
е
ф
р
е
н

Љубим ли те... ил' ме санак вара,
Што те удиљ уза ме дочара;
Љубим ли те... ил' ме душа вара
Што се удиљ с тобом разговара;

Љубим ли те... ил' ме безум гања,
нема вида, немам осећања;
Љубим ли те... ил' љубави није -
Што се грли, то су саме змије;

Љубим ли те... ил' мене нема,
Или тебе, - нас ниједно нема;
Љубим ли те... или нема света,
нема сунца, ни росе, ни цвета,

Већ све тмина, што је пако меси,
А по тмини витлају се беси,
А међ њима прабесина спава -
Моју љубав у сну измишљава.

Рајевина

Безњеница

Низ раставних реченица

На које половине
или дели песников свет?

Безњеница

сан,
душа
вара

безум гања

мене нема,
или тебе, - нас ниједно нема

нема света,
нема сунца, ни росе, ни цвета

г
р
а
д
а
ц
и
ј
а

сан

лудило

ништавило,
ирационално

**Већ све тмина, што је пако меси,
А по тмини витлају се беси,
А међ њима прабесина спава -
Моју љубав у сну измишљава.**

пакао → беси → прабесина → измишљава

Графикон ритма → Музика речи

Љубим

санак вара

> нагла-
шене

ли

ме

те

ил'

> ненагла-
шене
речи

...

љубавни понор

пропадање

подизање

